

Вих. № 008 від 16 лютого 2026 р.

Шановні партнери!

Повідомляємо Вам, що з 01.01.2023 року набрав чинності Закон України «Про надання будівельної продукції на ринку», який є технічним регламентом і визначає правові та організаційні засади введення в обіг та надання будівельної продукції на ринку України. На період до кінця 2025 року цей Закон діяв одночасно з Технічним регламентом будівельних виробів (продукції), затвердженим Постановою КМУ, проте з 01.01.2026 року він вступив в одноосібну дію.

Зазначений Закон запроваджує гармонізовані з європейським законодавством підходи, зокрема щодо:

- відповідальності виробників, імпортерів та розповсюджувачів будівельної продукції;
- декларування показників та експлуатаційних характеристик продукції;
- забезпечення простежуваності та ринкового нагляду;
- необхідності актуалізації технічної та супровідної документації;
- маркування продукції.

Також, введення даного Закону в дію посприяло втраті чинності окремих національних стандартів (ДСТУ) у сфері бетонних сумішей, будівельних розчинів, залізобетонних виробів, фігурних елементів мощення і набрання чинності гармонізованих стандартів **ДСТУ EN**, що відповідають європейським вимогам.

Зазначені зміни є частиною процесу гармонізації технічного регулювання України з законодавством Європейського Союзу та впроваджуються відповідно до чинних нормативно-правових актів.

Звертаємо увагу, що застосування гармонізованих ДСТУ EN призводить до:

- зміни підходів до класифікації бетонних сумішей та розчинів;
- оновлення показників, які декларуються;
- зміни маркування продукції, зокрема позначень класів та характеристик.

Зокрема з 01.01.2026 року в Україні скасовується дія 94 національних стандартів (ДСТУ) у сфері цементу, бетону, їх складників і методів випробувань. Рішення затверджене наказом ДП «УкрНДНЦ» від 29.08.2025 №234 та є частиною гармонізації українського законодавства з нормами ЄС. Використання в проектній документації маркування та характеристик бетону, визначених за допомогою методів випробувань, які регламентовані скасованими ДСТУ, після 01.01.2026 створює технічні та юридичні ризики.

Щодо основних змін, які стосуються бетонних сумішей:

Від 01.01.2026 року втратив чинність ДСТУ Б В.2.7-96-2000 «Суміші бетонні. Технічні умови», який передбачав маркування сумішей класами за міцністю при стиску В (наприклад, В25, В30 тощо) та марками за легкоукладальністю Р (наприклад, Р3, Р4 тощо).

Наразі, діючими стандартами, які регулюють вимоги до бетонних сумішей та бетонів, є ДСТУ 9208:2022 «Бетони важкі. Технічні умови» та ДСТУ EN 206:2022 «Бетон.

Технічні вимоги, показники, виробництво та відповідність». Застосування зазначених стандартів передбачає використання **класів міцності при стиску за системою С** (наприклад, С20/25, С25/30 тощо) та **марок легкоукладальності за системою S** (наприклад S3, S4 тощо).

Марки бетону за морозостійкістю (наприклад, F50, F200 тощо) регламентуються діючим стандартом ДСТУ 9208:2022 «Бетони важкі. Технічні умови», проте, нормативні документи, які встановлюють стандартизовані методики визначення даної характеристики скасовані, що унеможлиблює проведення лабораторних випробувань бетону з метою підтвердження/спрощення даного показника. Це зобов'язує відмовитись від використання в маркуванні бетонів марок F, а, за необхідності, використовувати **експозиційні класи стійкості бетону** до впливу навколишнього середовища з руйнуванням внаслідок заморожування / відтавання XF (наприклад, XF1, XF2 тощо) згідно ДСТУ EN 206:2022 «Бетон. Технічні вимоги, показники, виробництво та відповідність».

Марки бетону за водонепроникністю (наприклад, W6, W10 тощо) регламентуються діючим стандартом ДСТУ 9208:2022 «Бетони важкі. Технічні умови» та визначається за діючим стандартом ДСТУ Б В.2.7-170:2008 «Методи визначення середньої густини, вологості, водопоглинання, пористості і водонепроникності», проте дана методика відрізняється від європейських стандартів, тому існує вірогідність відміни маркування W в найближчому майбутньому.

Щодо основних змін, які стосуються будівельних розчинів:

Наразі, марки розчину за міцністю при стиску (наприклад, М50, М150 тощо), марки розчину за пластичністю (наприклад, П8, П12 тощо) та марки за морозостійкістю (наприклад, F50, F75 тощо) регламентуються діючим стандартом ДСТУ Б В2.7-23-95 «Розчини будівельні. Загальні технічні умови», проте, нормативний документи, який встановлює стандартизовані методики визначення вказаних характеристик скасований, що унеможлиблює проведення лабораторних випробувань розчину з метою підтвердження/спрощення даних показників. Це зобов'язує відмовитись від використання в маркуванні марок М, П та F, а використовувати маркування згідно діючого гармонізованого до європейського стандарту ДСТУ EN 998-1:2023 «Технічні умови розчину для кладки. Частина 1. Розчин для зовнішнього та внутрішнього штукатурення» та ДСТУ EN 998-2:2023 «Технічні умови розчину для кладки. Частина 2. Розчини для кладки», а саме:

- марка за міцністю, наприклад, М5, М15 тощо, де цифрове позначення рівне міцності розчину в Н/мм² або МПа;
- консистенція (пластичність) розчину в мм, наприклад, 120, 150, 180 тощо.
- вимоги розчину щодо морозостійкості не висуваються за вказаними ДСТУ EN.

У зв'язку з цим просимо врахувати зазначену інформацію у подальшій діяльності з метою дотримання вимог чинних гармонізованих стандартів.

У разі виникнення запитань або потреби в додаткових роз'ясненнях просимо звертатися — будемо раді надати необхідну інформацію.

З повагою,
Директор

Вікторія СПІВАК